

Indkomst- og Formueskat til Staten. Resultatet vilde blive, at de andre Indbyggere i Kommunen vilde komme til at betale stærkt forhøjede kommunale Skatter, saavel paa Person som paa Ejendom. Der er Eksempler paa, at Sognekommuner med en enkelt stor Godsejer under disse Forhold skulde betale over 10 Gange saa meget til sociale Udgifter som hidtil. Ud fra lignende Synspunkter fandt man Grund til i Stedet for den til Statsskat ansatte Indtægt som Ligningsgrundlag at anvende den raa Indtægtsansættelse, der anvendes ved Beregning af kommunal Skat (jfr. nedenfor Sp. 4155).

Man søgte derfor i Udvalget at finde andre Fordelingsgrundlag, som mere tog Hensyn til de enkelte Kommuners økonomiske Bæreevne.

Til Belysning af forskellige Fordelingsgrundlag har man fra Statistisk Departement med Skrivelse af 11. September d. A. (Bilag 4) for et Antal Refusionsforbund bestaaende af følgende 9 Amsraadskredse: København, Sorø, Maribo, Svendborg, Odense, Assens, Vejle, Skanderborg og Hjørring med dertil hørende Købstæder, modtaget Beregninger om den nuværende Fordeling af Nettoudgifterne, Fordelingen efter Indkomst- og Formueskat til Staten (der falder sammen med den foran omtalte Beregning III) samt følgende nye Beregninger:

Beregning VI. De nævnte Refusionsforbund, omfattende Amsraadskredsene med tilhørende Byer, med Fordeling af Udgifterne paa Kommunerne efter Indkomst.

Beregning VII. Nævnte Refusionsforbund med Fordeling af Udgifterne paa Kommunerne halvt efter Indkomst og halvt efter skattepligtig Grundværdi.

Beregning VIII. Nævnte Refusionsforbund med Fordeling af Udgifterne alene efter skattepligtig Grundværdi.

Som det var at vente, viste disse nye Beregninger svagere Afvigelser fra den nuværende Fordeling af Udgifterne end Ligningen paa Grundlag af Indkomst- og Formueskatten.

Naar man som ved disse Beregninger forudsatte, at Amternes By- og Landkommuner skulde samles i samme Forbund, blev Resultatet, at medens en Fordeling efter Indkomsten alene kun vilde bevirke mindre Forskydninger mellem Bykommunerne paa den ene Side og Landkommunerne paa den anden Side, men dog gennemgaaende Forskydninger til Gunst for Byerne, d. v. s. Formindskelse af Udgiften for disse, vilde en Fordeling paa Grundlag af Grundværdien alene i alle de behandlede Amsraadskredse give Forskydninger til Gunst for Byerne. Disse Forskydninger vilde i visse Amsraadskredse blive meget betydelige, og de vilde efter det anførte overalt give en for Landkommunerne ugunstigere og for Bykommunerne gunstigere Udgiftsfordeling end Fordelingen efter Indkomsten alene. Endelig vilde en Fordeling halvt efter Indkomst og halvt efter Grundværdi give Resultater, der for hver enkelt Kommune ligger midt imellem de efter de to førstnævnte Fordelinger udfundne.

Mod Ordningen med *Refusionsforbund*, som skal bære en Andel, svarende til deres hidtidige Andel i Nettoudgiften i samtlige Landets Kommuner, blev der indenfor Udvalget rejst forskellige Indvendinger. Bl. a. blev som ovenfor berørt hævdet, at det var urimeligt, at en Kommune af mere eller mindre tilfældige Grunde skulde have en Fordel eller have et Tab ved at komme i Refusionsforbund med visse andre Kommuner, med hvilke den iøvrigt ikke havde større økonomisk Fællesskab eller Fællesinteresser end med Landets øvrige Kommuner. Endvidere vilde en Deling af Landet selv i et stort Antal lokale Refusionsforbund ikke skabe en Interesse indenfor disse for gensidig Kontrol og Sparsommelighed, naar samtlige Udgifter, der er Genstand for interkommunal Refusion, først lægges